

etsi e pronomine विश्व factum est nomen proprium ordinis cuiusdam semideorum. Quid sint उष्मपाः neque in lexicis, neque in libris de mythologia Brachmanum huc usque editis uspiam declaratum invenio. Interpres Anglus litteris Latinis expressit: *Ushmapás*, ne verbo quidem explicandi gratia addito. Superest igitur, ut ad etymon vocis confugiamus; sed in eo quoque me haerere fateor. Prior pars nihil habet difficultatis: उष्मन् vel उष्म *calor, aestus*. Sed ultima syllaba addi potuit aut eo modo ac sensu, quo composita sunt नृप भूमिप et sexcenta alia, in quibus प idem valet ac पति; aut altero illo, cuius exemplum habemus in सोमपा et aliis quibusdam, quae similia sunt Graecorum, in πότνης desinentium. Neque enim ex hoc loco patet, quaenam sit declinandi forma; utrum sequatur haec appellatio exemplar generale primae declinationis, sicuti नृप etc., an ad eam classem nominum pertineat, quae शंखद्वादयः dicuntur, et normam habent peculiarem, (de qua vid. WILK. GRAMM. §. 76) siquidem *nom. plur.* in आः utrique formae est communis. Si verius istud, Dii hi minorum gentium Ventis comites additi, erunt *caloris domini*, i. e. ipsi Calores; sin hoc, *caloris potores*, sive hoc nomine Turbines, Imbres, Vapores intelligantur, sive aliud quidlibet.

*35. b. नमस्कृत्वा। Longe usitatio est altera forma: नमस्कृत्य, cuius exempla cumulare admodum facile foret. NAL. IV, 1 et 14. Sic et *Bhattójidíkshitas* in exordio gram-